

ЎЗБЕКИСТОН ХАЛҚ ЁЗУВЧИСИ МИРМУҲСИН—70 ЁШДА

ОНА ЗАМИН КУЙЧИСИ

Мирмуҳсин дастлаб шoir сифатида адабиётга кириб келди. Унинг ilk шеърлари «Қамар» дostonи, «Қизил олма» балладаси адабий жамоатчилиги томонидан илқ кутиб олинди. Шoir машраблардаги тинчлик, соддалик ва табиийлик ўша даврда устоз шoirлар диққатини ҳам ўзига торган эди. Бунинг ўзига хос сабаблари ҳам бор. Чунки у оддийгина, жўнгина сатрларда ҳаётини бир лаъва, жонли манзарани суратлаштириб бера олди. Шoir тасвирга бевосита аראлашмасдан, ортнча сўзлар ишлатмасдан туриб воқелини ва образни чиройли ифодалайди. У айниқса бадий тасвирнинг анг содда ва кенг тарқалган тури — ўхшатиш усулини кенг қўлайди. Улуғ Ватан урушининг машрабатини йиллари кўп қатори Мирмуҳсин учун ҳам «катта синов бўлди». Ўша даҳшатли даврда шoir совет кишиларининг юксак ватанпарварлиги, мардлиги, жасорати ва маънавий дунёсидаги инсоний фазилатларини куйловчи «Ҳайкал», «Қаҳрамоннинг келиши», «Ишоч», «Кел чекайлик» сингари кўп шеърлар яратди. Мирмуҳсин урушдан кейинги йиллари баландпарвоз, риторик шеърларга қарама-қарши ўлароқ бадий соддалик, ҳаётийлик йўлидан бориб замондошларимизга образини яратишга муваффақ бўлди. У шеърятини ҳаётга яқинлаштиришда, тинч меҳнатда фидокорлик кўрсатган оқибатли, ҳалол, оддий кишилар ҳаётини, ўзгариб бораётган қишлоқ манзараларини тасвирлашда кўп ишлар қилди. «Уста Гис» дostonида оддий кишиларнинг турмуши, ўй-кечин-

малари, меҳнат жараёнларини ҳашамсиз, дабдabasиз ҳаётнинг ўзидики ҳақиқат бўлиши шундай гавдалантиришга интилади. Унинг услубида жимжимдорлик ва баландпарвозлик йўли. Шoir қишлоқ манзараларини ва одамларини тасвирлаганда картина яратишга, портрет чиқишига катта эътибор беради, характерли белгилар, хизиллар топиб ўрнида ишлатади. У қишлоқ ҳаётини жуда катта эҳтиром билан куйлабди. Пахтакор ўлкадаги табиатга хос ғўзалликларини ва одамлар қалбидаги эзгуликларини чиройли мисраларда жонлантиришга интилади. Бу одамлар унинг «Далалар ва одамлар» ҳамда «Меҳмонлар» деб аталган туркумлари, «Қишлоқ врач», «Колхоз чойхонасида», «Уртоқ Ли», «Оймон», «Универсалчи» ва бошқа шунга ўхшаш шеърлари диққатга сазовордир. Таниқли шoir табият манзараларини чиқишда айниқса ўзига хос йўл тутди. Шoirнинг она юрт ва унинг фидойи одамлари тасвирига бағишланган кейинги йилларидаги шеърларида ҳам жўнлик билан бор. У ўлкадаги ғўзалликларини «Она юртимиз», «Бўстонлик», «Сўлим адирларнинг оқ қизисан», «Гўзаллик деганини худди ўзисан», «Эй, бизнинг оромбахш, дўдин Бўстонлик!» Шoir ўз ҳаётида афсоналарда айтилганидек, обхат ичиб, минг йил яшайдан кўра, оддий бир инсоний умр кечиргани афзал билиб келди. У бу ҳақда қуйидагича

Сен баланд тоғларнинг эрка қизисан, Кўкларда лолалар юз қирминисан, Сўлим адирларнинг оқ қизисан, Гўзаллик деганини худди ўзисан, Эй, бизнинг оромбахш, дўдин Бўстонлик! Шoir ўз ҳаётида афсоналарда айтилганидек, обхат ичиб, минг йил яшайдан кўра, оддий бир инсоний умр кечиргани афзал билиб келди. У бу ҳақда қуйидагича

фалсафий хулоса юритиб шеър эди. Совуқ минг йилларни кечирсин зоглар, Бизга бир инсоний умр кифойи! «Дала ташна шoir меҳрига» шеърда пахтакор меҳнатининг заҳматини юракдан ҳис қилиб мисралар тугади. Шoirларни айни меҳнат қизилган пайтда пахтакорлар ҳузурига чорлайди. Ўз касодошларини ўз шеърини, ширин сўз билан маклашишга ундовчи сатрлар битеди. Ёнобарин адиб С. В. Смирнов: Менга Мирмуҳсиннинг «Лирик мисралари» китоби жуда ёқди... Мирмуҳсиннинг акварель бўёқлар билан лаҳзалар чиқиб беролган шoir сифатида кўриш менга жуда ёқди. Бу лаҳзалар бизга ўз замонамизнинг, кумуш булоқлари, қўёш ҳароратига тўлиқ сахий қалби билан кишиларга қучоқ очуричи Ўзбекистон манзараларини акс эттиради, — деганида тамомилла ҳақиқ эди. Шoir баъзи-баъзида насргага мовил мисраларни ишлатишдан ҳам чўчимади. Ижодкор табиятидаги бу ўзига хос қислат адбиднинг насргага даяил қўл уриб ҳикоялар, қиссалар ва қатор романилар ёзишга сабабчи бўлди. Унинг айниқса «Умид», «Меҳмор», «Дегрез ўғли», «Чотқол Ёлбарси», «Илдизлар ва япроқлар», «Темур Маллик» сингари насрий асарлари эл оғзига тушиб, юқори баҳоланди. Яқинда у «Илон ўчи» деб номланган янги романини «Шарқ юлдузи» журналида китобхоналар ҳукмига ҳавола этди. Ҳозир шoir айни ижоди бариқ уриб гулдайдиган ёшга тўлди. Уни 70 йиллик тўйи билан муборакбод этиб, ижодий ишларига юксак ривож тилаймиз. Ө. АБДУЛЛАЕВ, филология фанлари номзоди.

МИРМУҲСИН ҲУЛМАСИН ЗУРЕД

Тинчлик даврида солдат-фарзандларимизнинг тобути келгани мени Бениҳоят катта ташвишга солмоқда. Тобутнинг кўтарноқ нақадар оғир — Кека юракларнинг мудариди фарёди. Сизлар бу тобутда ётганда, ахир Бизларнинг галмига эди-ю! Эди — Юртим нақадидир. Эҳ, бўри еди! «Ўзбек кўп туғариш...» бу заҳарли сўз Замирида бордир қанчалар ҳасад! Мурғ давомчига тегмасин, деб кўз, Келинг, кўп ошнриб-тошнриб, дўстлар, Ганимлар тиш қайраб қилмасин фасод! Гурур-ла, атрофда саксон-юз фаранг — Фахр этиб, бунвожон тушар суратга. Битта болани ҳам иллолмай, фоҳиша Бир аёл чет элда қияди-ку нола... Зурёда эҳтиё бўлинг ҳамиша! Муллоқ ишонмайман бидъатга, аммо Озид азаматини, ҳали мен камман. Тузун хонадоним, бўлсин мукаммал, Ҳали қанча жангу жадал олдида, Фақат кураш билан эрк бўламан ҳақ. Кўз тегмасин сенга, эй, ботур жини! Машини тоғроқ йўлдан қўрқмайман, Ҳатто қизамизга бўлсан-да тирин Барибир ўтади... Тибб илмига таҳсин! Аммо ҳасад тўла ёвуз кўз ёмо! Тугилман, кўпайман, деди ёвузлар, Сирин ошкор эгди заҳарли тили. Ташвишданман гоат, титрон, бўзариқ... Полон йигитларни еди оч бўри, Ҳеч қачон оқ бўлмас ёвузлар дили! Баъзан келмоқдидир тобути, ўғлим, Тинчлик кунларда наҳот фожиа! Қалбимга солдинг-ку туғанмас фироқ Кинга ишонайин мен эди, чироқ! Сенсиз келгусин йўл, сен бўлдинг йироқ... «Ўзбек кўп туғариш...» бу заҳарли сўз Замирида бордир фитна-ю, ҳасад. Пахлаван наслимга тегмасин ҳеч кўз, Фарзандларга доим бўлинг эҳтиё! Ишонмайман куруқ сўзларга мутлоқ, Оналар дод солиб, чекмасин фарёд, Йўқолмасин эртан, ўлмасин зурёд!

ОГИР ДАРД

Оғир дардлар бордир инсон кўрмага, Дузахий азоблардан дўстим, алҳазор! Доим хасталидан йироқ бўлсин тан, Ёвуз шун дузахга ташлайми назар. Қондан ёмои дард — маҳаллийчилик, Қайдан келди бу дард, лол қолур очу! Баъзан ошмоларда сохта бир гурур, Ўзбеки ўзбекдан ажратмоқ нечу? Ҳаром тоғирларни қайчилаш керак! Куйдирги дардини куйдирган Сино, Ирлар тузалиб бўлсин жиянган, Қулдан куриб бўлмас ер узра бино. Бу дард таназуллар, солади гоат, Заҳарин билан ҳам илғалик душвор. Нўжотсан вужудин қолур саломат, Эй жароҳ, баъзилар наштаринга зор! Жонга тегиб кетди маҳаллийчилик — Ёвузлар фоҳишадек беюз, беҳаёт. Абдулқисс кетди кунди илқ, Қўриб чексин номард маҳаллийчилик!

Барча ғўзаллик ва ётуқликни табиятдан, инсон оламидан ишлаб сачаткорга хос қислатди. Адабиёт оламиди ҳам улкан ва кичик ижодкорлар мавжуд. Ҳазрат Навоий шеърятдаги антика санъат кошонасини яратган бўлса Данте, Ҳомер, Машраб, Ассавий, Фирдосий, Ҳайём, Нодир, Увайш, Зебунисо, Бобур, Абдулло Қодирий, Фитрат, Чўпон, Усмо Носирлар ўша муаззам касрининг пойдеворлари ва олтин устунларини тикладилар. Уларга бир-бирларига ўхшамган ранглар билан қасрга сайқал бердилар...

Шогирд эҳтирими ИЖОД БЎСТОНИ

улуг фаранг ёзувчиси Балзак ҳам тирикчилигида шунча китоб нашр қилдиришга улгурмаганди. Бунинг заминда улкан меҳнат самараси ётди. Балзак умрида кам улган, яъни умрининг 18 соатини ижодга бағишлаган эди. Бунинг кунда сон ва сифат жиҳатидан Балзакнинг олдига тушадиган ёзувчи топилмади. Мен қайси соҳада бўлишдан қатъий назар махнаткаш инсон фарзандини беҳад қадрлайман. Ахир даҳшондай улуг зот ҳам махнаткашлиги тўғриси ўзига абдийлик касб этди... Махнаткашлик — фезилат. Ҳазрат Навоий, Толстой, Балзаклар ҳам махнаткашлиги завоғигагина дунёвий адабнинг сўлтонларига айландилар. Баъзи бир тенткурларим орасида махнатни ёқтирмайдиган, енгил-елпи шухрат ортидан қувиб «қораллама» асарларини «ётуқ» асар дая шовлиниб нашр қилдираётганлар ҳам бор. Ҳатто улар ўша «қораллама» асарлари учун турли мукофотлар, нишонларни ҳам олиб улгурдилар. Дунёвий адабиётдан бехабар китобхонлар уларнинг асарларини кўйларга кўтариб, маҳд ҳам эътирлар. Табиқий бу ҳам адабий гап эмас. Ҳақиқий санъат асари ҳеч қачон бирор манфатини қўзлаб яратилмади. У улкан тавақкур куч-қудрати ва ҳис-туйғу самарасидир. Инсон ҳаётида ва тушунчасида ҳақиқий санъат асарини яратишга муҳтимақ сазоди ва уни яратмасликнинг асло илҳом қолмагандан кейингина қўлга калам олади. Бунинг заминда ватан ва миллат деган муқаддас тушунча-туйғу ётади. Ватан ва миллат ҳисси даҳо ва улуг ижодкорларнинг елкалари юксак масъулият ортади ва улар шу йўлда жонларини бериб тёр тўқидилар. Ҳар қандай ғўзаллиқнинг кушандиси — манфатдир. Махнаткашлик эса ҳар қандай манфат хирсидан юксак туради. Инсоният бошидан кўп қонли, кўз ёши, изтиробли лаҳзаларни кечирди. Мана шу жараён натижасида инсоният томонидан яратилган улуг китоблар, санъат кошоналари айқинди, бўзилди. Ҳуққорон синфининг манфатини маҳд этган адабиётимиз яшаб қолди. Бундай асарлар мукофотлар ва нишонлар билан тақдирланди. Табиқий шу кунгача инсон тавақкур томонидан кашф

сирли-сехрли манзилга олиб кирганди. Катта асарим илк бор аруғлик юзини кўришда ҳам шахсан Мирмуҳсин ақанинг хизмати бўлди. «Навбахор» номли қиссани ҳам бош муҳаррирлик пайти «Шарқ юлдузи» ойномасида босган эди. Уша асаримнинг босилиши адабиёт дунёсига киришимга омили бўлди. Бунинг доим мамуният билан тилга олам. Кейинчалик ҳам Мирмуҳсин ака шахсан мендан диққатларини қочирмадилар. Ҳозирда бош муҳаррирлик қилётган «Ўзбекистон» ойномасидан ҳам ўрин бериб бордилар. Отамга бағишланган «Сўнгги жасорат» ва улуг Америка ёзувчиси Жек Лондоннинг ҳаёти акс эттирилган ҳикояларим ҳам шу ойномада унинг ташаббуси билан аруғлик юзини кўрди. Бу эзуғу ишлар Мирмуҳсин ақанинг бағри кенглигидан далолат беради. Ёзувчи акага бориб ардаман сўраган қиссадан ҳеч қачон у ўз марҳаматини ямади. Айни пайтда «Ўзбекистон» ойномаси ҳам ижобий томонга силкиди ва тараққийт учун ўз ҳиссасини қўшди. Шу кунларда жумҳуриятимизда Мирмуҳсин ақанинг 70 йиллик муборак тўйлари қаршиланапти. Мен ҳам мана шу улуг айём кунларида шонрга эзуқ умр тилаш билан бирга илгарингдай махнаткашлиқдан тодмасликларини тилаймман. Утган ҲАКИМАЛИ, СССР Ёзувчилар уюшмаси аъзоси.

Адабнинг китоблари ўзбек ва қардош халқлар тилида юз минглаб нусхада чоп этилган.

Дўстлик районидидаги 15-хунар-техника билим юртида ёшларга тажрибали ўқитувчилар илқ ўргатишмоқдалар. Ана шундай маҳоратли педагоглардан бири рус тили ва адабиёти муаллимаси Г. Акбашевадир. У 20 йилдан бун бу даргоҳда талабаларга билим бериб келади. Гулсина машғулларда кўрғазмалар кўролардан уюмли фойдаланиб, ўқувчиларни ўз фанига бўлган қизиқишларини орттиратир. СУРАТЛАРДА: 1. Г. Акбашева дарс пайтида. 2. Тикувчилик гуруҳининг 2-курс талабалари. 3. ҚУШОВОК олган сурат.

Пахтакорчилар бу йилги мавсумдаги ва бир неча йиллик танаффусдан сўнг олвий гуруҳдаги илқ галабани 9 апрелда қўлга киритган эдилар. Бу «Пахтакор» марказий томошагоҳида Москванинг «Локомотор» жамоаси билан бўлган учрашувда рўй берганди. Ўшанда пахтакорчилар меҳмонлар дарвозасига киритилган ягона тўп ўйин тақдирини хал этган эди. Шундан кейин ҳамюртларимиз кучли жамоалар билан баҳсларда муваффақиятга эришолмадилар. Утгазилган тўрт учрашувнинг учтаси бой берилди. Фақат бир учрашув дуранг бўлиб, бир очко қўлга киритилди, холос. Натияжада пахтакорчилар охириги ўринга тушиб кетдилар. Улар аҳволи мураккаблашди. Шу боис кунча кеча «Пахтакор»нинг Киев динамичлари билан бўлган учрашувига ишчиболлар катта умид боғладилар. Улар ҳамюртларимизнинг майдонга галаба иштиёғида тушишларини кутдилар. Устига-устак жамоа таркибиди ўзгариш бўлди. Кўп йиллар «Пахтакор»нинг химия чизигида муваффақиятли ўйнаган тажрибали футболчи Сергей Бондаренко яна қардон куй-

ОРЗИҚИБ КУТИЛГАН ҒАЛАБА

бига қайтиб келди. Бу ишчиболлар юрагиди умид учкунларини жонлантирди. Пахтакорчилар ҳам улар кутганидек, учрашувни тез сурьат билан бошлашди. Иккала томон илқ дақиқалардаёқ дарвозага тўп киритиб, ҳисобни очиллари мумкин эди. Аммо қулай имкониятлардан фойдаланилмади. Бора-бора пахтакорчилар ташаббусини қўлга олиб, меҳмонлар жарима майдончасига ёриб кирди бошланди. Гоҳ ўнг, гоҳ сўл қанотдан, баъзан марказдан бир неча бор хавфли ҳужумлар уюштирилди. Ишчиболлар, «Мана ҳозир ҳисоб очилади», деган умидда ўйинни қиздириш билан кузатдилар. Ниҳоят улар кутган қувончли лаҳзалар келди. Пахтакорчиларнинг учрашувнинг 15-дақиқасида уюштирган чиройли комбинацияси динамичлар дарвозасини ишгоҳ этиш билан ниҳояланди. Шу лаҳзада ярим химиячи, хориб-чарчмас Хорен Оганесян маҳорат кўрсатди. У тўпни Шквиринга узатиб, унга қулай имконият яратиб берди. Игориинг ўзи ҳам дарвозани ишгоҳ этиши мумкин эди. Аммо у тўпни янада қулай ҳолатда турган клубиши Миржалол Қосимовга узатди. Еш ўйинчимиз шу заҳоти тўпни тўхтатмай кучли зарб билан тегиб, меҳмонлар тўрига туширди. Ҳисоб очилди — 1:0. Пахтакорчилар ҳисобни очиллари билан дарҳол ҳимояга ўтиб олишларини олдин кўп бор таъкидлаганимиз. Бу сафар шундай бўлмади. Ҳамюртларимиз, ақинча, ҳужумни янада қучайтирдилар. Ордадан кўп ўтмади. Уларнинг ана шундай ҳужумчиларидан бири яна самара келтирди. Бу сафар «Пахтакор»нинг моҳир тўпурари Игорь Шквирин қўйилари оғинади. У шериклари бошланган комбинацияни муваффақиятли яқулаб, ҳисобни 2:0 га етказди. Динамичлар шундан кейин ва иккинчи бўлимда мағлубиятдан қутилиш учун астойдил ҳаракат қилдилар. Улар мезболларни ўз жарима майдончаларига қисиб қўйишди. Пахтакорчилар дарвозаси олдида бир неча хавфли вазиятлар рўй берди. Аммо дарвозабон Юрий Перескоков ва Сергей Бондаренко бошчилигидаги химоячиларимиз меҳмонларнинг барча уринишларини йўққа чиқардилар. Ҳамюртларимиз эса қулай муддат келиши билан тез ва чаққон қарши ҳужум уюштирдилар. Ана шундай лаҳзалардан бирида динамичлар дарвозабони Кутепов жарима майдончасига ёриб кирган Игорь Шквирини оғинадан ушлаб, йиқитиб юборишдан бошқа илҳом топмади. Учрашувни бошқарган халқаро тоналфони ҳакам Спирин ўйланб ўтirmай ўн бир метрли белгини кўрсатди. Бу ерда Игорь Шквирин хатога йўл қўйди. У оғи жароҳат олганидан бўлса керак, тўпни бурчакка сенин йўналтирди. Аммо тўп дарвоза ёнидан ўтиб, майдондан ташқарига чиқиб кетди... Шунга қарамадан пахтакорчилар бу учрашувда яхши ўйнадилар, майдоннинг барча бурчагиди жон куйдириб, ҳаракат қилдилар. Жамоа устозлари тажрибали футболчи Сергей Бондаренко кини клубга қайтариб, тўғри қилганликларини алоҳида таъкидлаш керак. «Пахтакор» охириги ўринни тарк этди. Пахтакорчилар навбатдаги учрашувни ўз майдонларида ўтказадилар. Улар 18 май кунини Владикавказнинг «Спартак» жамоасини қабул қилишади. Т. СОЛИЕВ.